

Bruxelles, den 16. januar 2026
(OR. en)

5455/26

PI 7
COMPET 68
MI 51
IND 44
DELECT 5

FØLGESKRIVELSE

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 15. januar 2026

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: C(2026) 54 final

Vedr.: KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../... af 15.1.2026 om supplerende regler til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EU-design med nærmere bestemmelser om behandlingen af visse sager vedrørende registrerede design og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002

Hermed følger til delegationerne dokument C(2026) 54 final.

Bilag: C(2026) 54 final



Bruxelles, den 15.1.2026
C(2026) 54 final

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 15.1.2026

**om supplerende regler til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EU-design med
nærmere bestemmelser om behandlingen af visse sager vedrørende registrerede design
og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR DEN DELEGEREDE RETSAKT

Den nylige reform af EU's designsystem tager sigte på at strømline procedurerne for ansøgning om og registrering af et EU-design hos Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret ("Kontoret"). Den tilstræber også at øge retssikkerheden ved at præcisere bestemmelserne og fjerne uklarheder. Som led i denne reform blev de beføjelser, der er tillagt Kommissionen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EU-design (i det følgende benævnt "EU-designforordningen")¹ bragt i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). De delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der skal vedtages på grundlag af de nye beføjelser i henhold til den ændrede EU-designforordning, skal erstatte Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002 af 21. oktober 2002 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EU-design.

2. HØRINGER FORUD FOR RETSAKTENS VEDTAGELSE

Dette udkast til delegeret retsakt blev forelagt og drøftet med eksperter på møderne i ekspertgruppen om politik for industriel ejendomsret den 15. juli og den 11. september 2025. Denne høringsproces førte til en bred konsensus om udkastet til delegeret retsakt.

Dette udkast til delegeret retsakt blev også offentliggjort med henblik på feedback på Kommissionens portal for bedre regulering fra 29. oktober til 26. november 2025.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF DEN DELEGEREDE RETSAKT

De bestemmelser, der vedtages med denne delegerede forordning, har til formål at forbedre gennemsigtigheden og effektiviteten i sagsbehandlingen ved Kontoret og tilpasse dem til markedsrealiteterne og brugernes daglige behov. For at opfylde disse hovedmål sikrer bestemmelserne i denne forordning en høj grad af klarhed, retssikkerhed, fleksibilitet og forenkling i forhold til den tidligere retlige ramme og er af konsekvenshensyn så vidt muligt tilpasset de tilsvarende bestemmelser, der finder anvendelse på EU-varemærker som fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625². De er også blevet tilpasset for at tage hensyn til fremtidig kommunikation udelukkende ad elektronisk vej.

– Ændring af ansøgningen (artikel 1)

De nye artikler 47a og 50e i EU-designforordningen udgør en del af en ny ordning, der tillader ændringer af gengivelsen af et design i uvæsentlige detaljer, enten for at afhjælpe en mangel eller på ansøgerens anmodning. Denne nye ordning følger bestemmelserne om tilbagetrækning og ændringer vedrørende EU-varemærker (artikel 49 og 54 i EU-varemærkeforordningen³), men den er tilpasset de særlige forhold, der gør sig gældende for

¹ Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EU-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2822 af 23. oktober 2024 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002 (EUT L, 2024/2822, 18.11.2024).

² Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 af 5. marts 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker og om ophævelse af delegeret forordning (EU) 2017/1430 (EUT L 104 af 24.4.2018, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).

gengivelser af design, med det formål at lette ansøgningsprocessen for designere. Det er underforstået, at muligheden for at ændre en gengivelse i henhold til artikel 47a, stk. 2, i EU-designforordningen og artikel 50e i EU-designforordningen som ændret omfatter muligheden for at trække visninger tilbage, forudsat at den kun ændres i uvæsentlige detaljer, eftersom udtrykket "gengivelse" henviser til designet som vist i alle gengivelser/visninger.

– **Begæring om, at et design erklæres ugyldigt (artikel 2)**

Opbygningen af artikel 2 følger den veletablerede gældende ret, der ikke sonder mellem antagelighed og underbygning af ugyldighedsbegæringen. Dermed identificeres det indhold, der skal indgå i en ugyldighedsbegæring (stk. 1), og det specifikke indhold, der skal være en del af en sådan begæring, afhængigt af den påberåbte grund (stk. 2), som er struktureret efter rækkefølgen af grunde i henhold til artikel 25, stk. 1, i EU-designforordningen som ændret. Denne struktur giver en lettere og klarere læsning samt mere detaljerede oplysninger om de specifikke krav på de enkelte områder. Ved at tillade underbygning online (stk. 3) bringes ugyldighedssager vedrørende design desuden i overensstemmelse med gældende praksis i varemærkesager.

– **Antagelighed af en begæring om en ugyldighedserklæring (artikel 5)**

Artikel 5 er baseret på artikel 30 i forordning (EF) nr. 2245/2002 og er så vidt muligt tilpasset de tilsvarende varemærkebestemmelser. I ugyldighedssager vedrørende design er der ikke fastsat en særskilt periode til underbygning efter antagelighedsfasen. På grund af denne særlige karakter, som designsager har i forhold til indsigelser mod/annulleringer af varemærker, skal alle de dokumenter, der er nødvendige for underbygningen, oversættes på samme måde som dem, der er relevante for antageligheden.

Ændringerne kortlægger, forenkler og præciserer de forskellige regler, der i øjeblikket gælder for ansøgninger og dokumentation samt oversættelser heraf. Endelig foreslås der med ændringerne klare retsmidler (da dokumenterne skal være fuldstændige for at kunne antages, anmoder Kontoret ansøgeren om at afhjælpe mangler eller forelægge oversættelser i det omfang, det er nødvendigt for antagelsen, i stedet for at afvente ansøgerens eget initiativ). Den foreslåede ordning er derfor brugervenlig.

– **Behandling af begæring om, at et design erklæres ugyldigt (artikel 6)**

Artikel 6 er baseret på artikel 31 i forordning (EF) nr. 2245/2002 og er så vidt muligt tilpasset artikel 17 og 19 i delegeret forordning (EU) 2018/625.

Stk. 1 afspejler Kontorets praksis, hvorefter indehaveren, hvis begæringen anses for antagelig, underrettes og får en svarfrist.

I stk. 2 præciseres det, at hvis der ikke foreligger noget svar fra nogen af parterne, afsluttes sagen, og Kontoret træffer afgørelse på grundlag af de fremlagte beviser. Den nye ordlyd gælder for enhver part, mens den tidligere kun fandt anvendelse på indehaveren. Denne ændring er i overensstemmelse med Kontorets eksisterende praksis, hvor den kontradiktoriske del er lukket, også når den begærende part ikke besvarer indehaverens indlæg.

Stk. 3 kodificerer den nuværende praksis og sikrer muligheden for et forsvar i kraft af reel brug i overensstemmelse med varemærkeretten. Retten bekræftede, at en begæring om bevis for brug er mulig, når der er indgivet en ugyldighedsbegæring på grundlag af det ældre mærke (12/05/2010, T-148/08, Dokumenter til skriftlig fremstilling, EU:T:2010:190, §§ 65-72). Denne bestemmelse er tilpasset artikel 53, stk. 3, i EU-designforordningen og struktureret på samme måde som artikel 64, stk. 2 og 3, i EU-varemærkeforordningen.

– **Prioriteret sagsbehandling ved ugyldighedsafdelingen (artikel 7)**

Artikel 7 vedrører muligheden for at behandle en begæring om en ugyldighedserklæring som en prioritet. Det indebærer, at alle enkle sager, hvor indehaveren ikke svarer, automatisk skal følge en særlig hasteprocedure, som i det væsentlige sikrer, at en afgørelse træffes hurtigere end ved almindelige procedurer. For at forhindre misbrug af systemet og i overensstemmelse med de udtrykkelige delegerede beføjelser, der er tillagt ved artikel 53a, i EU-designforordningen, må den begærende part ikke kunne indlede en sådan proces. Yderligere detaljer og detaljer vedrørende denne procedure bør præciseres i EUIPO's retningslinjer.

– **Flere begæringer om, at et design erklæres ugyldigt (artikel 8)**

Artikel 8 er baseret på artikel 32 i forordning (EF) nr. 2245/2002, er tilpasset de tilsvarende artikler 9 og 18 i delegeret forordning (EU) 2018/625 og er tilpasset den særlige karakter af sager om ugyldighed.

– **Almindelige bestemmelser om meddelelser fra Kontoret (artikel 12)**

Med henblik på fremtidig kommunikation udelukkende ad elektronisk vej præciseres det i artikel 12, at et dokument ikke nødvendigvis skal fremsendes, men at det er tilstrækkeligt at give adgang til dokumentets indhold (f.eks. ved kun at give adgang til data), f.eks. via links til dokumentet.

– **Meddelelser til Kontoret (artikel 17)**

Artikel 17 går videre end artikel 63 i delegeret forordning (EU) 2018/625, da den ikke kun omhandler fremsendelse af dokumenter, men også adgangen til data i overensstemmelse med artikel 12.

I stk. 3 om ufuldstændig eller ulæselig kommunikation præciseres det udtrykkeligt, at dette skal skyldes tekniske årsager. Den finder ikke anvendelse, hvis parten glemmer at indsende en side. Det præciseres endvidere i bestemmelsen, at datoen for den første meddelelse skal bevares som ansøgningsdato, hvis den fuldstændige version fremsendes igen inden for den frist, der er fastsat af Kontoret.

– **Formularer (artikel 18)**

Med henblik på fremtidig kommunikation udelukkende ad elektronisk vej og under hensyntagen til, at der ikke vil være tale om formularer strengt taget, men at brugeren vil blive vejledt gennem indgivelsesprocessen, er ordlyden af artikel 18 om formularer blevet gjort bredere end ordlyden af artikel 68 i forordning (EF) nr. 2245/2002 og artikel 65 i delegeret forordning (EU) 2018/625.

– **Fristernes udløb i særlige tilfælde (artikel 22)**

Uanset artikel 69 i delegeret forordning (EU) 2018/625 henviser artikel 22 kun til de dage, hvor Kontoret enten ikke er åbent (lørdag, søndag og helligdage), eller hvor Kontorets forbindelse med elektroniske kommunikationsmidler reelt afbrydes, uden at nævne omdeling med fysisk post med henblik på, at fremtidig kommunikation udelukkende foregår elektronisk.

– **Annullering af indførelser i registret og tilbagekaldelse af afgørelser (artikel 23)**

Selv om ordlyden i artikel 23 blev tilpasset substansen i artikel 70 i delegeret forordning (EU) 2018/625, blev den skræddersyet til at afspejle ordlyden af artikel 66h i EU-designforordningen som ændret, og der skelnes derfor mellem annullering af en indførelse i registret og tilbagekaldelse af en afgørelse.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 15.1.2026

om supplerende regler til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EU-design med nærmere bestemmelser om behandlingen af visse sager vedrørende registrerede design og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EU-design¹, særlig artikel 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a og 106a, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 6/2002, indførtes en ordning, der er specifik for Unionen, med henblik på beskyttelse af design, der skal opnås på EU-plan på grundlag af en ansøgning til Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret ("Kontoret").
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2822² om ændring af forordning (EF) nr. 6/2002 bragte de beføjelser, som Kommissionen derved fik tillagt, i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For at efterkomme de nye retlige rammer som følge af denne tilpasning skal der vedtages visse bestemmelser ved gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter. Disse nye bestemmelser bør navnlig erstatte de nuværende bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002³. Forordning (EF) nr. 2245/2002 bør derfor ophæves.
- (3) Kontoret varetager registreringen af både EU-varemærket og det registrerede EU-design. Med henblik på at fremme retssikkerhed, sammenhæng og forenkling bør de bestemmelser, der skal vedtages ved denne forordning, derfor så vidt muligt bringes i overensstemmelse med de gældende bestemmelser for EU-varemærker som fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625⁴.
- (4) Behandlingen og registreringen af EU-designansøgninger bør foretages på en effektiv og hurtig måde efter procedurer, der er gennemsigtige, grundige, fair og retfærdige. Det er af hensyn til klarheden og retssikkerheden nødvendigt klart at præcisere de nærmere bestemmelser om proceduren for ændring af en ansøgning om et EU-design

¹ EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/6/oj>.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/2822 af 23. oktober 2024 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002 (EUT L, 2024/2822, 18.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2822/oj>).

³ Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002 af 21. oktober 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EU-design (EFT L 341 af 17.12.2002, s. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/2245/oj>).

⁴ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 af 5. marts 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 om EU-varemærker og om ophævelse af delegeret forordning (EU) 2017/1430 (EUT L 104 af 24.4.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/625/oj).

på uvæsentlige punkter, enten for at afhjælpe en mangel eller af ansøgerens egen drift. Selv om der tages udgangspunkt i de bestemmelser, der gælder for ændring af EU-varemærker, bør de i denne forordning fastsætte bestemmelser tilpasses de særlige forhold, der gør sig gældende for gengivelser af design med henblik på at lette indgivelsen af ansøgninger om design.

- (5) Procedurebestemmelserne for ugyldighed af et registreret EU-design bør sikre, at et registreret EU-design erklæres ugyldigt på en effektiv måde ved hjælp af gennemsigtige, grundige, fair og retfærdige procedurer. Af hensyn til større retssikkerhed, klarhed og konsekvens er det hensigtsmæssigt så vidt muligt at tilpasse procedurebestemmelserne til dem, der gælder for ugyldighedssager vedrørende EU-varemærker. Det er derfor hensigtsmæssigt klart at præcisere både det indhold, der skal indgå i en begæring om en ugyldighedserklæring, og de specifikke indholdsmæssige krav, der afhænger af den påberåbte ugyldighedsgrund. Med henblik på at mindske den administrative byrde bør bestemmelserne i denne forordning også omfatte kravene til underbygning af ældre rettigheder i tilfælde, hvor indholdet af det relevante bevismateriale er tilgængeligt online fra en kilde, der er anerkendt af Kontoret. Det er endvidere nødvendigt at bekræfte Kontorets nuværende praksis med hensyn til anmodninger om bevis for brug, når begæringen om en ugyldighedserklæring er baseret på et ældre varemærke.
- (6) For at kompensere for den begrænsede materielle undersøgelse af EU-designansøgninger inden registreringen og for at gøre det lettere at erklære ulovligt registrerede EU-design ugyldige bør der kunne anvendes en fremskyndet ugyldighedsprocedure, hvis indehaveren af det registrerede EU-design ikke anfægter ugyldighedsgrundene eller de nedlagte påstande.
- (7) For at sikre en effektiv og fuldstændig prøvelse af Kontorets afgørelser i første instans ved hjælp af en gennemsigtig, grundig, fair og retfærdig klageprocedure, der er tilpasset den særlige karakter af lovgivningen om intellektuel ejendomsret, er det hensigtsmæssigt at styrke retssikkerheden, forudsigeligheden og konsekvensen i den retlige ramme ved at anvende de eksisterende procedurebestemmelser for EU-varemærker, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2018/625. De relevante bestemmelser i delegeret forordning (EU) 2018/625 bør også finde anvendelse, når det drejer sig om at sikre en effektiv og virkningsfuld organisation af appelkamrene på området for EU-design.
- (8) Af hensyn til retssikkerhed og konsekvens og for at sikre, at systemet vedrørende EU-design fungerer gnidningsløst, effektivt og virkningsfuldt, er det endvidere hensigtsmæssigt at anvende de eksisterende procedurebestemmelser for EU-varemærker, der er fastsat ved delegeret forordning (EU) 2018/625, for så vidt angår kravene med hensyn til detaljerne vedrørende mundtlig forhandling og de nærmere ordninger for bevisoptagelse, visse bestemmelser vedrørende meddelelser fra Kontoret og meddelelser til Kontoret, reglerne for beregning, varighed og forlængelse af frister, de detaljerede ordninger for genoptagelse af sager efter deres afbrydelse og de nærmere bestemmelser om repræsentation ved Kontoret i designsager.
- (9) For at modernisere systemet vedrørende EU-design er det endvidere hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om, at meddelelser fra Kontoret og meddelelser til Kontoret udelukkende finder sted med elektroniske kommunikationsmidler. Af effektivitetshensyn bør Kontoret have mulighed for at fremsende dokumenter til de berørte parter ved at give elektronisk adgang til disse dokumenter. Af hensyn til effektiviteten, gennemsigtigheden og brugervenligheden bør Kontoret desuden give

online adgang til standardformularer i elektronisk format på alle Unionens officielle sprog til kommunikation i sager ved Kontoret.

- (10) De regler, der er fastsat i nærværende forordning, supplerer bestemmelser i forordning (EF) nr. 6/2002, som er ændret ved forordning (EU) 2024/2822 med virkning fra den 1. juli 2026. Det er derfor nødvendigt, at nærværende forordning finder anvendelse fra samme dato.
- (11) Uanset ophævelsen af forordning (EF) nr. 2245/2002 er det nødvendigt fortsat at anvende specifikke bestemmelser i nævnte forordning til visse sager, der var blevet indledt før den nævnte dato indtil afslutningen af denne procedure —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af ansøgningen

1. En ansøgning om ændring af uvæsentlige detaljer i gengivelsen af det EU-design, der ansøges om i henhold til artikel 47a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002 skal indeholde:
 - a) ansøgningens journalnummer
 - b) navn og adresse på ansøgeren, jf. artikel 1, stk. 1, litra a), og artikel 1, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) .../...⁵ [*Publikationskontor: indsæt venligst henvisning til C(2026)90*]
 - c) en angivelse af de karakteristiske træk, der skal ændres, og den eller de visninger, der skal ændres eller trækkes tilbage
 - d) en gengivelse af EU-designet som ændret, jf. artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) .../... [*Publikationskontor: indsæt venligst henvisning til C(2026)90*].
2. Hvis betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, giver Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret ("Kontoret") ansøgeren meddelelse om manglen og fastsætter en frist for at afhjælpe manglen. Hvis ansøgeren ikke afhjælper manglen inden for den fastsatte frist, afviser Kontoret anmodningen om ændring.
3. Der kan indgives en enkelt anmodning om ændring af de samme karakteristiske træk i to eller flere design, såfremt anmodningen vedrører design med samme ansøger.

Artikel 2

Begæring om, at et design erklæres ugyldigt

1. En begæring om, at et design erklæres ugyldigt, jf. artikel 52 i forordning (EF) nr. 6/2002, skal indeholde:
 - a) registreringsnummeret på det registrerede EU-design, der ønskes erklæret ugyldigt, og indehaverens navn

⁵ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU).../... [*Publikationskontor: indsæt venligst henvisning til C(2026)90*] af... om nærmere regler for gennemførelse af visse bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EU-design.

- b) en angivelse af, hvilke af de grunde, der er opført i artikel 25 i forordning (EF) nr. 6/2002, der ligger til grund for ugyldighedsbegæringen
- c) en begrundet erklæring med angivelse af kendsgerningerne, beviserne og argumenterne til støtte for de påberåbte ugyldighedsgrunde
- d) den dokumentation, der er omhandlet i litra c)
- e) oplysninger, der identificerer den part, der begærer ugyldighed, i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, litra a), og artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) .../... [*Publikationskontor: indsæt venligst henvisning til C(2026)90*] og, hvor det er relevant, oplysninger, der identificerer den udpegede repræsentant, i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, litra c), og artikel 1, stk. 3, i gennemførelsesforordning (EU) .../... [*Publikationskontor: indsæt venligst henvisning til C(2026)90*]
- f) en angivelse af, at vedkommende har tilladelse til eller er berettiget til at fremsætte begæringen om ugyldighed i henhold til artikel 25, stk. 2-6, i forordning (EF) nr. 6/2002 og tilhørende dokumentation herfor.

2. I tillæg til kravene i stk. 1 skal en begæring om en ugyldighedserklæring navnlig indeholde følgende:

- a) hvis den grund, der er opført i artikel 25, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 5 og 6 i forordning (EF) nr. 6/2002, påberåbes, angivelse af og bevis for offentliggørelse af det eller de tidligere design, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 6/2002
- b) hvis den grund, der er opført i artikel 25, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 6/2002, påberåbes, den pågældende medlemsstats kompetente domstols eller myndigheds endelige afgørelse om retten til EU-designet i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 6/2002
- c) hvis den grund, der er opført i artikel 25, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 6/2002, påberåbes, en gengivelse af og oplysninger om det tidligere design, ledsaget, hvis dette ikke er et registreret EU-design, af et bevis for ansøgning om eller registrering af designet, bestående af en kopi af ansøgningen eller registreringsbeviset og, hvis det er relevant, af et fornyelsesbevis eller et tilsvarende dokument fra den administration, som designet blev indgivet til eller registreret hos, og som godtgør designets eksistens og gyldighed
- d) hvis den grund, der er opført i artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 6/2002, påberåbes:
 - i) en angivelse af art eller beskaffenhed af det ældre kendetegn og dets gengivelse
 - ii) en angivelse af, om dette kendetegn findes i hele Unionen eller i en eller flere medlemsstater, og i bekræftende fald en angivelse af disse medlemsstater
 - iii) hvis det ældre kendetegn er en registrerbar rettighed, oplysninger herom
 - iv) bevis for dets eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang, herunder rettighedshaverens ret til at forbyde den anfægtede brug, hvor denne dokumentation navnlig omfatter:

- a) hvis kendetegnet, som ikke er et varemærke, påberåbes i henhold til loven i en medlemsstat, en angivelse af indholdet af den pågældende nationale lovgivning ved at fremlægge publikationer af de relevante bestemmelser eller relevant retspraksis
 - b) hvis kendetegnet er en anden registrerbar rettighed end et EU-varemærke, en kopi af det relevante ansøgnings-, registrerings- eller fornyelsesbevis eller et tilsvarende dokument fra den administration, som kendetegnet blev indgivet til eller registreret hos
- e) hvis den grund, der er opført i artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 6/2002, påberåbes:
- i) en angivelse af og oplysninger om det ophavsretsbeskyttede værk og dets gengivelse
 - ii) en angivelse af den medlemsstat, hvor det er beskyttet, og af indholdet af den pågældende nationale lovgivning ved at fremlægge publikationer af de relevante bestemmelser eller relevant retspraksis
 - iii) bevis for den oprindelige ret til det ophavsretsbeskyttede værk, eller for erhvervelsen af rettighederne til det pågældende værk og for beskyttelsesomfanget i henhold til den pågældende nationale lovgivning, herunder rettighedshaverens ret til at forbyde den anfægtede brug
- f) hvis den grund, der er opført i artikel 25, stk. 1, litra g), i forordning (EF) nr. 6/2002, påberåbes, en gengivelse af og oplysninger om de relevante elementer som omhandlet i nævnte artikel.
3. Hvis de beviser, der er omhandlet i stk. 2, vedrørende indgivelse eller registrering af de påberåbte rettigheder eller ældre design eller vedrørende indholdet af den pågældende nationale lovgivning, er tilgængelige online fra en kilde, der er anerkendt af Kontoret, kan indgiveren af ugyldighedsbegæringen fremlægge sådanne beviser ved at henvise til denne kilde.
4. Hvis begæringen om en ugyldighedserklæring, jf. artikel 52 forordning (EF) nr. 6/2002, er baseret på mere end ét ældre design eller én ældre rettighed, finder stk. 1, 2 og 3 i denne artikel anvendelse for alle disse design eller rettigheder.

Artikel 3

Brug af sprog i sager om ugyldighed

Parterne i sager om ugyldighed kan — inden udløbet af fristen på to måneder fra indehaverens modtagelse af den i artikel 6, stk. 1, nævnte meddelelse — give Kontoret meddelelse om, at de er blevet enige om at anvende et andet behandlingssprog, jf. artikel 98, stk. 5, i forordning (EF) nr. 6/2002. Hvis begæringen ikke er indgivet på det pågældende sprog, kan indehaveren anmode om, at den, der har indgivet begæringen, indgiver en oversættelse af begæringen til det pågældende sprog. En sådan anmodning skal være modtaget af Kontoret inden udløbet af fristen på to måneder fra det tidspunkt, hvor indehaveren af det registrerede EU-design modtager den i artikel 6, stk. 1, omhandlede meddelelse. Kontoret fastsætter en frist for den, der har indgivet begæringen, til at indgive en oversættelse. Hvis oversættelsen ikke indgives, eller den indgives for sent, fastholdes proceduresproget.

Artikel 4

Oplysninger til parterne om en begæring om en ugyldighedserklæring

En begæring om en ugyldighedserklæring og ethvert dokument, der indgives af den begærende part, samt enhver meddelelse fra Kontoret til en af parterne inden konklusionen om antagelighed sendes af Kontoret til den anden part for at underrette vedkommende om, at der er fremsat en begæring om en ugyldighedserklæring.

Artikel 5

Antagelighed af en begæring om en ugyldighedserklæring

1. Hvis det gebyr for indgivelse af en begæring om en ugyldighedserklæring, der kræves i henhold til artikel 52, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002, ikke er blevet betalt, opfordrer Kontoret den begærende part til at betale gebyret inden for en af Kontoret fastsat frist. Hvis det krævede gebyr ikke er betalt inden for den fastsatte frist, underretter Kontoret den begærende part om, at begæringen om en ugyldighedserklæring ikke anses for indgivet. Hvis gebyret er betalt efter udløbet af fristen, tilbagebetales det til den begærende part.
2. Hvis begæringen om en ugyldighedserklæring ikke er i overensstemmelse med de krav, som er fastsat i artikel 2, meddeler Kontoret den begærende part dette og anmoder den begærende part om at afhjælpe de konstaterede mangler inden for en frist på to måneder. Hvis manglerne ikke er afhjulpet inden for fristen, afviser Kontoret begæringen som uantagelig.
3. Hvis den begæring om en ugyldighedserklæring, der er indgivet i henhold til kravene i artikel 2, er indgivet på et andet sprog end behandlingssproget, jf. artikel 98, stk. 4, i forordning (EF) nr. 6/2002, anmoder Kontoret den begærende part om at indgive en oversættelse til dette sprog inden for en frist på en måned. Hvis oversættelsen ikke er indgivet inden for fristen, afviser Kontoret begæringen om en ugyldighedserklæring som uantagelig. Hvis den manglende oversættelse er begrænset til dokumentation, jf. artikel 2, stk. 1, litra d), og artikel 2, stk. 3 og 4, og der ikke foreligger andre grunde til at afvise begæringen, ser Kontoret bort fra denne dokumentation som uantagelig og fortsætter behandlingen af begæringen.
4. Artikel 15 i gennemførelsesforordning (EU) .../... [*Publikationskontor: indsæt venligst henvisning til C(2026)90*] finder anvendelse på enhver anden dokumentation, der ikke har betydning for en ugyldighedsbegæring om antagelighed, jf. nærværende forordnings artikel 2.
5. Kontoret skal give parterne meddelelse om enhver konstatering i henhold til stk. 1 af, at begæringen om en ugyldighedserklæring anses for ikke at være indgivet, og om enhver afgørelse om at afvise begæringen om en ugyldighedserklæring på grund af uantagelighed i henhold til stk. 2 eller 3. Hvis en begæring om en ugyldighedserklæring afvises som uantagelig forud for afsendelsen af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, træffes der ingen afgørelse om omkostningerne.

Artikel 6

Behandling af en begæring om en ugyldighedserklæring

1. Hvis begæringen kan antages, jf. artikel 5, sender Kontoret parterne en meddelelse, hvori de informeres om, at den kontradiktoriske del af sagen om ugyldighed er påbegyndt, og hvori indehaveren af det anfægtede registrerede EU-design opfordres til at fremsætte sine bemærkninger inden for en nærmere bestemt frist.
2. Hvis Kontoret har opfordret en part i henhold til artikel 53, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002 til at udtale sig inden for en nærmere bestemt frist, og den pågældende part ikke fremsætter bemærkninger inden for denne frist, afslutter Kontoret den kontradiktoriske del af sagen og træffer afgørelse om ugyldighedsspørgsmålet på grundlag af de forelagte beviser.
3. Hvis indehaveren af det anfægtede registrerede EU-design i medfør af artikel 53, stk. 3, i forordning (EF) nr. 6/2002 anmoder herom, opfordrer Kontoret den part, der har indgivet en begæring om en ugyldighedserklæring, til inden for en nærmere fastsat frist at godtgøre, at der er gjort reel brug af EU-varemærket eller det nationale varemærke som et kendetegn, eller at der foreligger rimelig grund til manglende brug. Artikel 19, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2018/625 finder tilsvarende anvendelse.
4. Kontoret sender alle bemærkninger, som parterne har fremsat i henhold til artikel 53, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002, til den anden berørte part.
5. Hvis indehaveren ønsker at give afkald på det omtvistede registrerede EU-design, skal det ske i form af et særskilt dokument, og sagens behandling afsluttes, medmindre den begærende part godtgør en berettiget interesse i at indhente en afgørelse vedrørende sagens realitet, jf. artikel 24, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002.
6. Erklærer Kontoret virkningerne af en international registrering ugyldige på Unionens område, meddeler den sin afgørelse til Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret ("Det Internationale Bureau"), når afgørelsen er blevet endelig.

Artikel 7

Prioriteret sagsbehandling ved ugyldighedsafdelingen

Hvis begæringen om en ugyldighedserklæring er baseret på artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 sammenholdt med artikel 5 og 6 i nævnte forordning, og indehaveren af det omtvistede registrerede EU-design ikke har anfægtet ugyldighedsgrundene eller de nedlagte påstande, træffer Kontoret afgørelse om ugyldigheden som en prioritet.

Artikel 8

Flere begæringer om, at et design erklæres ugyldigt

1. Er der blevet indgivet flere begæringer om, at et og samme registrerede EU-design erklæres ugyldigt, kan Kontoret behandle dem i samme sag. Kontoret kan efterfølgende beslutte at behandle disse begæringer om ugyldighedserklæringer hver for sig.
2. Viser en indledende undersøgelse af en eller flere begæringer, at det registrerede EU-design muligvis er ugyldigt, kan Kontoret suspendere de andre ugyldighedssager. Kontoret informerer de øvrige begærende parter, der er berørt af suspensionen, om enhver relevant beslutning, der træffes som led i de fortsatte procedurer.

3. Når en afgørelse om, at et design erklæres ugyldigt, er blevet endelig, anses de begæringer, for hvilke afgørelsen er udsat i henhold til stk. 2, for færdigbehandlet, og Kontoret underretter dem, der har fremsat begæringerne, herom. En sag, der er blevet færdigbehandlet på denne måde, anses for en sag, der er blevet indstillet, jf. artikel 70, stk. 4, i forordning (EF) nr. 6/2002.
4. Kontoret godtgør 50 % af det i artikel 52, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002 omhandlede gebyr for indgivelse af en begæring om en ugyldighedserklæring, som de, der har fremsat begæringerne, og hvis begæringer anses for færdigbehandlet i henhold til nærværende artikels stk. 3, har betalt.

Artikel 9

Den påståede designkrænkens mulighed for at indtræde i sagen

Hvis en påstået designkrænker i henhold til artikel 54 i forordning (EF) nr. 6/2002 ønsker at indtræde i sagen, finder bestemmelserne i nærværende forordnings artikel 2, 3, 4 og 5 anvendelse på den påståede designkrænker.

Artikel 10

Klager

Artikel 21-48 i delegeret forordning (EU) 2018/625 finder tilsvarende anvendelse på klager, der behandles af appelkamrene i henhold til artikel 55 i forordning (EF) nr. 6/2002, og på de nærmere bestemmelser om organiseringen af appelkamrene i henhold til artikel 106 i forordning (EF) nr. 6/2002.

Artikel 11

Mundtlig forhandling og bevisoptagelse

Artikel 49-55 i delegeret forordning (EU) 2018/625 finder tilsvarende anvendelse på mundtlig forhandling og bevisoptagelse i henhold til artikel 64 og 65 i forordning (EF) nr. 6/2002, og på de nærmere bestemmelser for anvendelse af sprog i henhold til artikel 98 i forordning (EF) nr. 6/2002.

Artikel 12

Almindelige bestemmelser om meddelelser fra Kontoret

I forbindelse med sager, der behandles ved Kontoret, skal meddelelser være i overensstemmelse med artikel 66, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002, og de består i fremsendelse af det dokument, der skal meddeles til de berørte parter. Fremsendelse kan ske ved at give elektronisk adgang til dette dokument.

Artikel 13

Meddelelse til repræsentanter

1. Hvis der er udpeget en repræsentant, eller anses den første ansøger, der er anført i en fælles ansøgning, som fælles repræsentant, jf. artikel 26 sammenholdt med artikel 73, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2018/625, stiles Kontorets meddelelser til en sådan udpeget eller fælles repræsentant.

2. Hvis en enkelt part har udpeget flere repræsentanter, foretager Kontoret meddelelsen i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, i gennemførelsesforordning (EU) .../... [Publikationskontor: indsæt venligst henvisning til C(2026)90]. Hvis flere parter har udpeget en fælles repræsentant, er det tilstrækkeligt at stile meddelelsen til denne.
3. En meddelelse fra Kontoret til den behørigt udpegede repræsentant har samme retsvirkning som en meddelelse til fuldmagtsgiveren.

Artikel 14

Uregelmæssigheder ved meddelelser

Artikel 61 i delegeret forordning (EU) 2018/625 finder tilsvarende anvendelse på uregelmæssigheder i forbindelse med meddelelse af dokumenter.

Artikel 15

Meddelelser af dokumenter, når flere parter er involveret

Artikel 62 i delegeret forordning (EU) 2018/625 finder tilsvarende anvendelse på kravene vedrørende meddelelse af dokumenter, når flere parter er involveret.

Artikel 16

Kommunikation med Det Internationale Bureau

Kommunikationen med Det Internationale Bureau skal ske på en måde og i et format, der aftales mellem Det Internationale Bureau og Kontoret, og så vidt muligt med elektroniske midler.

Artikel 17

Meddelelser til Kontoret

1. Ansøgninger om registrering af et EU-design samt enhver anden ansøgning eller begæring i henhold til forordning (EF) nr. 6/2002 og alle andre meddelelser til Kontoret skal indgives med elektroniske midler. Angivelsen af afsenderens navn anses for at have samme gyldighed som underskriften.
2. I forbindelse med sager, der behandles af Kontoret, anses den dato, hvor en meddelelse er modtaget af eller gjort elektronisk tilgængelig for Kontoret, som datoen for dens indgivelse eller forelæggelse.
3. Hvis en meddelelse, der er modtaget via elektroniske midler, er ufuldstændig eller ulæselig, eller hvis Kontoret har rimelig grund til at betvivle, at den er korrekt fremsendt, giver Kontoret afsenderen meddelelse herom og opfordrer vedkommende til inden for en af Kontoret fastsat frist at genfremsende dokumentet eller at gøre dets indhold tilgængeligt. Hvis opfordringen efterkommes inden for den angivne frist, anses dokumentet som modtaget på datoen for modtagelsen af den første meddelelse eller den dato, hvor det originale indhold blev gjort tilgængeligt for Kontoret. Hvis manglen vedrører tildelingen af en indgivelsesdato for en ansøgning om registrering af et design, finder bestemmelserne om indgivelsesdatoen dog anvendelse, jf. artikel 38 i forordning (EF) nr. 6/2002. Efterkommes opfordringen ikke inden for den fastsatte frist, anses meddelelsen for ikke at være modtaget.

Artikel 18

Formularer

Kontoret stiller elektroniske formularer til rådighed for offentligheden på alle officielle EU-sprog.

Artikel 19

Meddelelser fra repræsentanter

En meddelelse fra den behørigt udpegede repræsentant til Kontoret, jf. artikel 77 og 78 i forordning (EF) nr. 6/2002, har samme retsvirkning som en meddelelse fra fuldmagtsgiveren.

Artikel 20

Beregning af frister og fristers længde

1. Beregningen af en frist i henhold til artikel 66e i forordning (EF) nr. 6/2002 begynder med den dag, der følger efter den dag, den pågældende begivenhed fandt sted; denne begivenhed kan være et proceduremæssigt skridt eller udløbet af en anden frist. Består det proceduremæssige skridt i en meddelelse, er begivenheden modtagelsen af det meddelte dokument, medmindre andet er bestemt.
2. Når en frist i henhold til artikel 66e i forordning (EF) nr. 6/2002 udtrykkes som et år eller et bestemt antal år, udløber den i det pågældende efterfølgende år i den måned, der har samme navn, og på den dag, der har samme talbetegnelse, som hhv. den måned og den dag, hvor den pågældende begivenhed fandt sted. Har den pågældende måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.
3. Når en frist i henhold til artikel 66e i forordning (EF) nr. 6/2002 udtrykkes som en måned eller et bestemt antal måneder, udløber den i den pågældende efterfølgende måned på den dag, der har samme talbetegnelse som den dag, hvor den pågældende begivenhed fandt sted. Har den pågældende efterfølgende måned ikke nogen dag med samme talbetegnelse, udløber fristen på månedens sidste dag.
4. Når en frist i henhold til artikel 66e i forordning (EF) nr. 6/2002 udtrykkes som en uge eller et antal uger, udløber den i den pågældende efterfølgende uge på samme ugedag som den dag, hvor den pågældende begivenhed fandt sted.

Artikel 21

Forlængelse af frister

Med forbehold af specifikke eller maksimale tidsfrister, der er fastsat i forordning (EU) nr. 6/2002, i gennemførelsesforordning (EU) .../... [*Publikationskontor: indsæt venligst henvisning til C(2026)90*] eller i nærværende forordning, kan kontoret forlænge en frist efter begrundet anmodning. En sådan anmodning skal indgives af den berørte part, inden den pågældende frist er udløbet. Er der to eller flere parter, kan Kontoret gøre forlængelsen af en frist afhængig af, at de andre parter er indforstået hermed.

Artikel 22

Fristernes udløb i særlige tilfælde

1. Udløber en frist på en dag, hvor Kontoret ikke er åbent, forlænges fristen til den første dag derefter, hvor Kontoret er åbent.
2. Hvis en frist udløber på en dag, hvor Kontorets forbindelse med elektroniske kommunikationsmidler, jf. artikel 66e, stk. 3, i forordning (EF) nr. 6/2002, faktisk afbrydes, forlænges fristen til den nærmest følgende dag derefter, hvor forbindelsen med disse elektroniske kommunikationsmidler er retableret.

Artikel 23

Annulering af indførelser i registret og tilbagekaldelse af afgørelser

1. Hvis Kontoret af egen drift eller på grundlag af oplysninger fra sagens parter konstaterer, at en indførelse i registret skal ophæves, eller at en afgørelse skal tilbagekaldes, jf. artikel 66h i forordning (EF) nr. 6/2002, underretter det den berørte part om den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse.
2. Den berørte part skal fremkomme med bemærkninger til den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse inden for en af Kontoret fastsat frist.
3. Hvis den berørte part er indforstået med den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse eller ikke fremkommer med bemærkninger inden for fristen, tilbagekalder Kontoret afgørelsen eller ophæver indførelsen i registret. Hvis den berørte part ikke er indforstået med den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse, træffer Kontoret afgørelse om den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse.
4. Hvis den påtænkte tilbagekaldelse eller ophævelse vil kunne berøre mere end en part, finder stk. 1, 2 og 3 tilsvarende anvendelse. I sådanne tilfælde meddeles Kontoret altid de bemærkninger, som en af parterne fremkommer med, jf. stk. 3, til den eller de andre parter sammen med en opfordring til at fremkomme med bemærkninger inden for en af Kontoret fastsat frist.
5. Hvis tilbagekaldelsen af en afgørelse eller ophævelsen af en indførelse i registret berører en afgørelse eller en indførelse, som er bekendtgjort, bekendtgøres tilbagekaldelsen eller ophævelsen også.
6. Den afdeling, som har truffet afgørelsen, er kompetent med hensyn til tilbagekaldelse og ophævelse i henhold til stk. 1-4.

Artikel 24

Betingelser for suspension af sagsbehandlingen

1. For så vidt angår ugyldigheds- og klagesager kan ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret suspendere sagsbehandlingen:
 - a) af egen drift, hvis sagens omstændigheder tilsiger en suspension
 - b) efter begrundet anmodning fra en af parterne i en inter partes-sag, hvis sagens omstændigheder tilsiger en suspension under hensyntagen til parternes interesser og den fase, sagen er i.
2. Efter anmodning fra begge parter i en inter partes-sag skal ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret suspendere sagsbehandlingen for en periode på højst seks måneder. Suspensionen kan forlænges efter anmodning fra begge parter indtil en samlet periode på højst to år.
3. Alle frister i forbindelse med den pågældende sag, bortset fra fristen for betaling af det gældende gebyr, afbrydes fra datoen for suspensionen. Der foretages en ny beregning af fristerne, der begynder at løbe på ny fra den dato, sagsbehandlingen genoptages, jf. dog artikel 170, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001.
4. Hvis sagens omstændigheder tilsiger det, kan ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret opfordre parterne til at fremkomme med deres bemærkninger vedrørende suspension eller genoptagelse af sagsbehandlingen.

Artikel 25

Genoptagelse af sagsbehandlingen

1. Hvis sagsbehandlingen ved Kontoret er blevet afbrudt i henhold til artikel 67b, i forordning (EF) nr. 6/2002, underrettes Kontoret om identiteten af den person, der er berettiget til at videreføre sagen i henhold til artikel 67b, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002. Kontoret meddeler den pågældende person og andre interesserede parter, at sagsbehandlingen vil blive genoptaget på en dato, der fastsættes af Kontoret.
2. Hvis Kontoret ikke tre måneder efter påbegyndelsen af afbrydelsen af sagsbehandlingen i henhold til artikel 67b, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 6/2002, har fået meddelelse om, at der er udpeget en ny repræsentant, meddeler det ansøgeren om eller indehaveren af det registrerede EU-design følgende:
 - a) hvis artikel 77, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002 finder anvendelse, at ansøgningen om registrering af et EU-design anses for at være trukket tilbage, medmindre meddelelsen indgives, senest to måneder efter at meddelelsen er blevet givet
 - b) hvis artikel 77, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002 ikke finder anvendelse, at sagsbehandlingen vil blive genoptaget med ansøgeren om eller indehaveren af det registrerede EU-design fra den dato, hvor meddelelsen er blevet givet.
3. De frister, der var gældende for ansøgeren om eller indehaveren af det registrerede EU-design på den dato, hvor sagsbehandlingen blev afbrudt, begynder, med undtagelse af fristen for betaling af fornyelsesgebyrer, atter at løbe fra den dato, hvor sagsbehandlingen genoptages.

Artikel 26

Repræsentation

Artikel 73, 74 og 75 i delegeret forordning (EU) 2018/625 finder tilsvarende anvendelse på repræsentation i designspørgsmål i henhold til artikel 78 i forordning (EF) nr. 6/2002.

Artikel 27

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2245/2002 ophæves.

Artikel 28

Overgangsbestemmelser

1. Uanset artikel 27 i nærværende forordning finder forordning (EF) nr. 2245/2002 som gældende den 30. juni 2026 fortsat anvendelse på verserende sager indtil deres afslutning, hvor nærværende forordning ikke finder anvendelse i henhold til nærværende artikels stk. 2-5.
2. Artikel 12, stk. 2, 3 og 6, i forordning (EF) nr. 2245/2002 som gældende den 30. juni 2026 finder fortsat anvendelse på anmodninger om berigtigelse af ansøgninger indgivet inden den 1. juli 2026.
3. Artikel 29, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2245/2002 som gældende den 30. juni 2026 finder fortsat anvendelse på beviser til støtte for begæringer om ugyldighedserklæringer indgivet inden den 1. juli 2026.

4. Artikel 46 i forordning (EF) nr. 2245/2002 som gældende den 30. juni 2026 finder fortsat anvendelse på mundtlige forhandlinger, der er indledt inden den 1. juli 2026.
5. Artikel 61 i forordning (EF) nr. 2245/2002 som gældende den 30. juni 2026 finder fortsat anvendelse på ansøgninger om registrering af et EU-design og på ansøgninger om overdragelse, der indgives inden den 1. juli 2026.

Artikel 29

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. juli 2026.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15.1.2026.

På Kommissionens vegne

Formand

Ursula VON DER LEYEN